

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W GRUDNIU 2015 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Podatek u źródła od usług niematerialnych

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r. (sygn. II FSK 2520/13) określił zakres znaczeniowy pojęcia "dochody osiągnięte na terytorium Polski", o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy o CIT. Sąd stwierdził, że nie można za taki dochód uznać wynagrodzenia wypłaconego podmiotowi zagranicznemu za świadczone usługi niematerialne tylko dlatego, że ich „efekt” będzie wykorzystany przez polski podmiot.

Sprawa dotyczyła spółki będącej podatnikiem prowadzącym działalność handlową w hipermarketach wielobranżowych i supermarketach spożywczych. Na zasadach outsourcingu korzysta ona z usług niematerialnych, m.in. księgowych i marketingowych, świadczonych przez firmę indyjską, której pracownicy wykonywali pracę poza granicami Polski. Indyjski kontrahent nie posiada w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności ani jakiegokolwiek placówki czy zakładu w rozumieniu ustawy o CIT – posiadał natomiast siedzibę dla celów podatkowych w Indiach. Wystąpiono o interpretację, zadając pytanie, czy spółka powinna pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od osób prawnych (tzw. podatek u źródła) od wynagrodzenia dotyczącego ww. usług świadczonych na rzecz spółki z Indii. W ocenie spółki nie miała ona takiego obowiązku z uwagi na to, że przychód firmy indyjskiej został osiągnięty poza terytorium Polski.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji wyraził stanowisko, że przychód uzyskany przez podmiot zagraniczny z tytułu usług świadczonych na terytorium Indii jest osiągnięty na terytorium Polski, ponieważ występuje gospodarczy związek dochodu z tym terytorium. W konsekwencji, organ podatkowy uznał, że powinien być pobierany podatek u źródła.

Rozpoznając sprawę, NSA zauważył jednak, że kluczowym dla ustalenia zakresu obowiązku podatkowego podatnika jest określenie, czy jego siedziba lub zarząd znajduje się na terytorium Polski. Sąd za całkowicie nieuprawnione uznał twierdzenie organu, że o opodatkowaniu dochodu osiąganego przez nierezydenta powinno decydować miejsce, w którym został osiągnięty „efekt” wykonywanego przez niego świadczenia, skoro dochód osiągnął w swoim kraju. W sytuacji, w której nie ma podstaw do powiązania nierezydenta, kontrahenta spółki polskiej z polskim systemem podatkowym na zasadzie terytorium, dalsze przepisy ustawy o CIT nie znajdują zastosowania.

EKSPERT

Magdalena Patryas

doradca podatkowy

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Kwestia poboru podatku u źródła od wynagrodzenia za usługi niematerialne świadczone przez podmioty zagraniczne stale budzi rozbieżności w orzecznictwie oraz podejściu organów podatkowych. Podobne do opisanego w powyższym wyroku stanowisko zaprezentował NSA w orzeczeniach z 5 listopada 2009 r. (sygn. II FSK 2194/08), z 23 kwietnia 2010 r. (sygn. II FSK 2144/08), z 2 czerwca 2011 r. (sygn. II FSK 138/10) oraz z 4 marca 2015 r. (sygn. II FSK 333/13 i sygn. II FSK 346/13).

Podatnicy jednak wciąż spotykają się z całkowicie odmiennym podejściem urzędów podatkowych w analogicznych sytuacjach. Warto tu wskazać na interpretację indywidualną Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 2 czerwca 2015 r. (sygn. IBPBI/2/4510-254/15/MS). Powołując się na tezy z piśmiennictwa, organ stwierdził, że przychód uzyskany przez podmioty zagraniczne posiadające siedzibę lub zarząd poza terytorium RP z tytułu korzystania z ich wykonywanych

faktycznie za granicą usług mieszczących się w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy o CIT przez polskiego rezydenta, jest osiągnięty na terytorium Polski, ponieważ występuje gospodarczy związek tego dochodu z terytorium Polski. W opinii organu za takim rozumieniem norm przemawia literalne brzmienie art. 3 ust. 2 ustawy o CIT, a norma prawna nie wiąże opodatkowania „u źródła” z miejscem wykonania usługi, lecz z miejscem osiągnięcia dochodu. Takie stanowisko występuje też w wyrokach WSA w Krakowie z 5 września 2014 r. (sygn. I SA/Kr 866/14 i sygn. I SA/KR/867/14) oraz w wyrokach NSA z 21 sierpnia 2014 r. (sygn. akt II FSK 2120/12, sygn. akt II FSK 2121/12, sygn. akt II FSK 2122/12).

Mamy zatem do czynienia z dwoma odmiennymi trendami w orzecznictwie. Prezentowany wyrok to kolejne pozytywne dla podatnika orzeczenie dotyczące tego zagadnienia, mogące stanowić istotny argument w przypadku sporu z organem podatkowym, trzeba jednak liczyć się z możliwością niekorzystnego rozstrzygnięcia analogicznego do tego we wskazanej wyżej interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej.

Podatek VAT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r. (sygn. III SA/Wa 68/15) wyjaśnił, że przepisy art. 19a ust. 3 i ust. 4 ustawy o VAT w zakresie obowiązku podatkowego odnoszą się zarówno do usług o charakterze ciągłym, jak i okresowym.

W zdaniu pierwszym art. 19a ust. 3 ustawy o VAT określono moment wykonania usługi, dla której w związku z jej świadczeniem ustalone są następujące po sobie terminy rozliczeń. Rozstrzygająca jest więc wola kontrahentów, którzy umówili się na rozliczenie świadczonych usług czy dostaw w okresach rozliczeniowych. Ustawodawca wprowadził uregulowanie, które zezwala stronom kontraktu ustalić, że obowiązek podatkowy nie powstanie z chwilą dokonania dostawy lub świadczenia usługi, lecz w momencie upływu danego okresu, zatem dostawy należy uznać za wykonane z końcem każdego okresu, do którego odnoszą się płatności i rozliczenia.

Podatek CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r. (sygn. II FSK 2464/13) zdecydował o braku możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów spółki całości wydatków, które dotyczą grupy kapitałowej jako całości.

Przepisy podatkowe nie przewidują możliwości odnoszenia w ciężar kosztów wydatków pokrywających koszty funkcjonowania innego podmiotu gospodarczego, a za takie należy uznać wydatki na zakup usług świadczonych przez wyspecjalizowaną kancelarię prawną na audyt spółki nabywanej przez podatnika. Przeprowadzone analizy miały na celu integrację spółki nabywanej z całą grupą kapitałową, do której należy podatnik oraz rozszerzenie zakresu współpracy pomiędzy tymi podmiotami. W konsekwencji, ponieważ koszty te dotyczą integracji nabywanej spółki z całą grupą kapitałową, nie zostały spełnione wszystkie przesłanki z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT uznania wydatku za koszt podatkowy podatnika. NSA uznał, że kosztami mogą być tylko te wydatki, które służą wyłącznie podatnikowi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 17 grudnia 2015 r. (sygn. I SA/Łd 1009/15) wyjaśnił zasady zaliczania do przychodów i do kosztów uzyskania przychodów różnic kursowych związanych z zawarciem umowy faktoringu.

Skoro umowa faktoringu nie jest umową kredytu czy pożyczki, nie można stosować do niej tych samych zasad co do umowy kredytu bądź pożyczki. Umowy te mają inny cel i uwarunkowania. Tym samym w przypadku różnic kursowych do umowy faktoringu nie należy stosować art. 15a ust. 2 pkt 4 oraz ust. 3 pkt 4 ustawy o CIT. Możliwość odliczenia różnic kursowych od podstawy opodatkowania w przypadku umowy faktoringu należy rozważyć na podstawie art. 15a ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy o CIT. W przypadku gdy spółka uzyskuje środki z tytułu spłaty należności, należy te przychody rozpatrywać w kategorii pieniędzy otrzymanych, a nie przychodów

należnych. W związku z tym, nabycie wierzytelności na podstawie umowy faktoringu nie stanowi podstawy do rozpoznania przychodu po stronie spółki, rozumianego jako spodziewany wpływ środków od kontrahentów. Chodzi bowiem o kwotę faktycznie wyegzekwowaną od dłużnika w momencie zapłaty. Przychód nie powstaje wcześniej niż w dacie ostatecznego wpływu środków na rachunek bankowy spółki. Co do kosztów, wydatek na nabycie przez spółkę przejmowaną wierzytelności w ramach umowy faktoringu stanowi koszt uzyskania przychodów w momencie uzyskania przychodów - wtedy można bowiem mówić o związku wydatku z uzyskanym przychodem. Tym samym w momencie zawarcia umowy faktoringu, spółka przejmowana zobowiązana była koszt ten przeliczyć na złote według średniego kursu NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień jego poniesienia. Następnie w momencie uregulowania zobowiązania wynikającego z umowy, spółka ta zobowiązana była przeliczyć ten wydatek według faktycznie zastosowanego kursu waluty obcej. Różnica pomiędzy obiema wartościami stanowi podatkową różnicę kursową.

Podatek PIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 1 grudnia 2015 r. (sygn. II FSK 2075/13) wyjaśnił, że obowiązek odprowadzenia ryczałtowego podatku PIT od nagród w sprzedaży premiowej oraz konkursach ma zastosowanie do wszystkich nagród - zarówno związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą, jak też niemających takiego związku.

Jeżeli spółka organizuje przedsięwzięcie spełniające wymogi przypisane konkursowi, to otrzymane przez uczestników wygrane stanowią przychód z konkursu. Tego zaś rodzaju przychód podlega opodatkowaniu ryczałtowanym podatkiem dochodowym bez względu na fakt, czy uzyskał go przedsiębiorca, czy też osoba nieprowadząca działalności gospodarczej. Przepis art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o PIT ma zatem zastosowanie do wszystkich nagród, zarówno związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą, jak też niemających takiego związku. Nie ma podstaw, aby z zakresu znaczeniowego tego pojęcia wyłączyć nagrody związane z działalnością gospodarczą.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 6858

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50

40-121 Katowice

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2016 Wszystkie prawa zastrzeżone